

NOORD-~~BRABANT~~ER.

NOMMER 103

BOSSCH. DONDERDAG 27 AUGUSTUS 1835

**Annalen geboortelands van dit Blad wordt heten stads af-
nuy ingelaverd eene afbeelding van den Moortendar **TIJSCH**
(Kijgenamit Gansan), oud 42 jaren geboren te Olsita en
ob. Huisch Hetsch Kerktuig voorgelaten te Parijs den 28 Julij
1835. — Enig voorwen telon 20 dems verkerijdaar bij de
gelyks **Uitgevers dater**.**

Duitschland.
FRANKFORT, den 23 Augustus.

Men schrijft uit Weenen van den 13 dezer het volgende:
Hunne Majesteiten bevinden zich alsnog in Schoubrunn. De reis des
Keizers naar Opper-Oostenryk is, gelijk men weet, gecontramandeerd,
en zelfs die welke in September naar Boheimen zoude worden onder-
nomen, is, door het reeds alle is bereidselen daartoe waren geïro-
fen, en, zijnde de van s'Keizers wankelende gezondheid nog niet zeker,
men weet dingeval Z. M. te Weenen zoude moeten blijven, Keizer
en keizerin welijker eener zekere tusschen.
Van Oostenryk is teverding tot het groote tolverbod wordt het
meer gerept; ook steken zich en overkomelijke hinderpalen daartoe
in den weg.

De Keizer en Keizerin van Rusland, vergezeld van den groot-
vorst Constantijn, de grootvorst Olga, prinses Frederik der Neder-
landen, en den Hertog van Nassau, hebben zich den 11 dezer naar
Dantzig ingescheept.

Uit Kalisch wordt van den 9 Augustus het volgende gemeld:
De tot het hier gelegerde 3de infanteriekorps behorende kavalle-
rie is dezer dagen aangekomen en heeft het legerkamp op den reg-
terover der Proma bezet. Het thans geheel verzamelde korps
bestaat uit 5 divisien infanterie, of 42 bataljons, en wordt door drie
luitenant-generaals gekommandeerd; voorts uit eene divisie kavalle-
rie of 24 eskadrons, onder bevel van graaf Nostiz; het geheel heb-
bende eene sterkte van 45- a 48.000 man, met 116 stukken geschut,
welk te koninkrijk door den generaal der kavallerie Rudiger.
De russische veldarmee telt 6 dergelijke infanterie-korpsen, een korps
garden en een korps granadiers. De Keizer wordt binnen 10 dagen
over Posen in het kamp verwacht. De pruisische garden zullen, zoo
men zegt, in de eerste dagen van September aankomen en samen-
lijk met russische keurbataljons een reservekorps vormen. Onder
de russische troepen bevinden zich verscheidene regementen mazel-
mansche ruitery uit Azie. Het legerkamp der pruisische garden
wordt met veel zorg ingerigt: de hierbij gevolgde manier is wel de
russische, doch alle voor het gemak der troepen bestemde inrigtin-
gen worden zonder sparing van kosten naar pruisische wijze daar-
gesteld. Achter de legerplaats ziet men bereids de wallen eener stad,
wier aanval en verdediging een gedeelte der krijgsoefeningen zullen
uitmaken. De stad zal bezwijken en door eene mijn van 150 cente-
naars buskruid in de lucht vliegen. Dit is slechts een staalje van
de grootsche vertoeningen, welke men hier zal bijwonen.

Te Berlijn is eene koninklijke ordonnantie bekend gemaakt,
houdende zoowel verpauwing der vroegere bepalingen tegen volks-
oploopen en oproeringe bewegingen, als nieuwe en zeer gestrenge
aanvullingen daaraan, waartoe onder andere behoort, dat knapen
die de openbare orde en rust versloren, daarvoor in een tuchthuis
zullen kunnen worden opgesloten.

Te Wiesbaden is den 12 Augustus een besluit van den hertog
van Nassau openbaar gemaakt, volgens hetwelk de in- en uitgaande
regten op het Nassausche gebied bij voorraad op de meeste artikelen
naar den maatstaf der algemeene duitsche tolvereeniging zal worden
geheven. De aanhef van dit besluit strekt ten bewijze, dat men
dezen maatregel als eene voorbereiding tot het toetreden van Nassau
tot de groote duitsche tolvereeniging kan beschouwen.

Uit Munchen wordt gemeld, dat door het ministerie van Finan-
cien onder dagteekening van 14 dezer is bekend gemaakt, dat Z. M.
de oprigting eener maatschappij van actie-houders, met het doel om
de Mein en den Donau door middel van een kanaal te vereenigen,

aan het huis **M. A. von Rothschild en Zonen** te Frankfort heeft
geplaatst. De re zitting der badensche stonden van den 17 heeft de pre-
sident **Mittermayer** namens de commissie het rapport uitgebragt over
het voorstel van den afgevaardigde **von Spöcker**, betreffende de
verzekering van drukpers. "Zich hoefdenker dat het gedaan wordt
vereenigende, deed hij den voorstel, dat de Kamer bij haar protocoel
verklare, dat zij, vermits de Kamer, op de 17de Augustus 1835, ge-
nomen besluit, over de terugname van het wet op de drukpers, de
zekere verwachting heeft, dat de regering aan de Kamer, op den
volgenden landdag, eens met de bondspijten der regering en
O's lands regten overeenkomende wet op de drukpers voorlegge, en dat
zij op dat tijdstip de ingevoerde beperkingen der drukpers ter zijde
stelde. Dit voorstel werd met toelichting beantwoord.

Engeland

LONDEN, den 23 Augustus.

Eenige ingeleverde verzoekschriften tegen de iersche kerkwet heb-
ben woensdag stof tot een belangrijk onderhoud in het Hooger-
huis opgeleverd. Nog gewigtiger waren de debatten over de tweede
lezing der wet, op den volgenden dag, daar aettsgenstaande lord
Malbourne het huis verzekerde, dat de Koning, daaraan zijne goed-
keuring hechte, verscheiden leden verklaarden dat zij, even als
zylks in het lagerhuis beproefd was, het ontwerp in twee deelen
gesplitst wilden zien, daar zij in de onteigening der kerkelijke
eigendommen nimmer zouden toestemmen. De **Bischop van Exeter** ging
zoo ver, dat hij betuigde eerder zijn leven te willen laten, dan
deel te willen hebben in de grove en goddelooze onregtvaardigheid
van een bestuur, dat ronduit verklaarde alle beginselen te verwerpen.
De tweede lezing is ten laatste geschied en niet voor maandag of
dinsdag zal de behandeling der wet in comité volgen. Ook is te-
gen een dier dagen de lezing van het rapport wegens de wet op de
corporatien aangekondigd.

Woensdag is de kolonel **Fairman**, secretaris en thesaurier der
grootte oranjeloge ten gevolge van het vroeger beslotene, voor de
balk van het lagerhuis verschenen en heeft volstandig geweigerd
het boek, dat zijne bijzondere correspondentie wegens de loges, ook
in de kolonien, behelst, aan het huis over te leggen. De gedaagde
werd door kolonel **Perceval** en den heer **Pelham** ondersteund, ter-
wijl hij zelf zijne zaak met waardigheid en bescheidenheid verde-
digde. Hij verliet de vergaderzaal, nadat de spreker hem zijne
overtuiging had te kennen gegeven, dat hij niet langer zou weigeren
aan den wil van het huis te voldoen, nu het niet eene meerderheid
van vijf en veertig stemmen besloten had, hem het boek af te
eischen.

Den volgenden dag berigte de heer **Hume**, dat de kolonel in
zijne weigering was blijven volharden, om het bewuste boek aan de
hem gezonden commissie af te geven, waarop, volgens verlangen
van eersigende besloten werd, dat hij in de gevangenis van
Newgate zou worden opgesloten. Nog wilden de heethoofdigsten
verder gaan en toestemming erlangen om het boek onder de papie-
ren van den heer **Fairman** te doen zoeken en medenemen, dan
ten gevolge der aanmerkingen van lord **Russell** en den kanselier
van den Exchequer, is hiervan voorloopig afgezien.

Vrijdag avond is uit het rapport van den serjant van wapenen
gebleken, dat hij kolonel **Fairman** te vergeefs aan zijne woning
gezocht en twee beamten gelast had op zijne tehuiskomst te wacht-
ten, die nogtans zeer onzeker is.

De kanselier van den Exchequer kondigde vervolgens aan dat
hij de behandeling in comité eener financiële wet tot den volgen-
den vrijdag zou uitstellen. De heeren **Hume** en **O'Connell** prezen
het ministerie wegens dit besluit, bewerende dat geene gevraagde
geldelijke toelagen moesten worden ingewilligd, zoo lang men het
besluit van het hoogerhuis op de drie thans aanhangige voornamen
weft uitwerpen niet kende. Ook uit het aangevoerde door de mi-
nisters **Spring Rice** en **Russel** schijnt te blijken, dat er een plan
bestaat om hunne lordschappen door deze bedreiging te dwingen,

kanne oppositie te laten varen en den zin der ministeriele partij te volgen. Eenige verandering, door hen dezer dagen in eene wet op de soldaten militie gemaakt, moeten niet onverschillen van dit plan afgezien hebben. De gemiddelen, welke heer Pittwood, te den vrieden waren, en niet om te laten varen, want de vrieden des volks niet ongestraft mogten vertrapen. Hij was zoo even uit Birmingham wedergekeerd en had er, in eene vergadering van tien duizend menschen, zoo sterke uitdrukkingen hooren bezigen, dat hij er door verbaasd was. Een zeer deftig man had er, ten voorbeelde, openlijk gezegd, niet te weten waartoe bij den tegenwoordigen staat van beschaving in Engeland een Koning en een huis der lords nodig waren, en dit gezagde was met toezichting beantwoord. Zou ernstig werd de vraag gesteld voor den heer V. Twiss beantwoord, terwijl ook de heer Gladstone de ministers bevestig barispt heeft, over den dwang waaraan zij het andere huis wilden onderwerpen.

Volgens de dagbladen, is de generaal Horace Sebastiani thans fransch gezant bij het britsche hof, als noodnig teruggeroepen. Hij zou den 28 Augustus uit Londen vertrekken.

De dinsdag den 8 September, en drie volgende dagen, na onder bescherming der burgemeester van den Koning van York in die stad een groot muziekfeest worden gegeven, hetwelk zal aantezigen als zijde die dag, de verjaardag der Koningin, mende uitvoering van het koningslied van Handel. Verder zullen uit de meest uitstekende werken van Handel, Haydn, Mozart, Beethoven en Pergolesi de beste stukken worden uitgevoerd. Het orkest zal bestaan uit meer dan 600 kunstenaars; het koor uit 90 cantos, 70 altos, 90 tenors, en 100 basstemmen, in het geheel driehonderd en vijftig zangers en zangeressen waaronder men opmerkt Mlle. Crispi en de HH. Lablache en Rubini. Er is eene commissie benoemd om aan vreemdelingen den toegang en afdeling te bezorgen, waartoe men zich moet wenden aan de honorary Secretary of the Yorkshire Grand Musical Festival, Edward Harper, Esq Solicitor, York.

Erie der ontbinding van St. Pelagio zijn II. Zondag met een vluchtvaartuig van Escapote Brighton aangekomen.

Men heeft alhier berichten van de Kaap de Goede Hoop van den 22 Juli, wanneer aldaar alles rustig was. Sedert de sluiting van het vredesverdrag met de Kaffers, hoorde men nog slechts van enkele kleine invallen op de geyzen. Denkelyk zou de gontverneur aan die stappen, welke goede verstandhouding met de kolonisten geboden worden, een gedeelte der Adelaidie-provincie afstaan. De onderscheiden stammen mogen, als voormaals, onder hante eigen opperhoofden blijven, maar zullen aan het britsche rechtsgebied onderworpen zijn.

Frankryk.

PARIS, den 23 Augustus.

OPSTAND te MADRID.

Gisteren werd de beurs van een plotselyken schrik bevangen, op het verspreiden van berichten uit Madrid, dat er op den 16 eene revolutie zou zijn uitgebarsten, ten gevolge waarvan men het gezag der Koningin niet meer had willen erkennen. Men zeide, dat de raad van ministers alhier vergaderd was, en het voorstel eener regstreeksche interventie was gedaan, maar dat men tot geen besluit gekomen was.

Na de beurs tot de tyding van een opstand zich nader bevestigd hebben; de minister Toreho werd gezegd op de vlugt te zijn; de overige ministers werden bewaakt. De revolutie was op naam van Isabella geschied en werd daarbij gevoegd, dat de president van de kamer der procuradores tot regent was benoemd geworden. Maria Christina was op het oogenblik der gebeurtenis niet in de hoofdstad, en men wist eigenlijk niet waar zij zich bevond. De markies Los Vallos werd genoemd als dengenen, welke in dezen de voornaamste rol gespeeld hebben.

Men heeft heden nadere berichten uit Madrid tot den 18 des morgens. De hoofdinhoud van het gebeurde komt op het volgende neer: Na den afloop van een stiereengevecht op den 16, waarbij twee kompagnien der stedelyke militie de wacht gehad hadden, schaarden deze zich, in hunne wijk op de Place Major gekomen, in plaats van af te gaan in slagorde, begonden het geroep van *leve de vriede! leve de constitutie!* te doen hooren, en werden op hetzelfde oogenblik met schoten in de lucht door hen gedaan. Dit scheen een overeengekomen teeken, want op hetzelfde oogenblik bevond zich het plein door eene menigte volks en stedelyke militie gevuld, en verspreiden de tamboers zich onder het slaan van alarm door de straten, waardoor weldra de geheele stad in beweging kwam. De 1ste, 3de en 4de bataljons der stedelyke militie hadden zich speedig bij het overig deel van het 3de bataljon op de Place Major vereenigd; het 2de bataljon begaf zich naar de plaats del Rey, waarheen ook de kavallerie der militie rende. Deze laatste

troepen kondan op het plein niet te varen, daar overal barrikaden werden opgericht, met overvloed van munitie die op de oogenblik werd. De kavallerie begaf zich naar het strand, waar zij het garnizoen onder de wapenen vocht, hetwelk naar den vrieden duingit en vriedschappig bespeelde, sonder overwel aan de beweging te willen deelneemen. Met garnizoen bleef den geheelen nacht op het Prado in observatie staan, hetgeen van de opstandelingen gelegenhaid gaf op meerdere plaatsen barrikaden op te werpen, zelfs had men diepe kuilen in de hoofdstraat gegraven, om inzonderheid de kavallerie den doortogt te beletten. In den vroegen morgen werd eene deputatie van de stedelyke militie naar la Granja gezonden, waar de Koningin zich bevond, om haar bij wyze van verzoek, in de volgende bepalingen te doen bewilligen; onmiddelyke hiecorpsing der vriede, vriede van drukpers, eene nieuwe verkiezingswet, opheffing der wereldlyke geestelykheid, verkoop der nationale goederen, reorganisatie der nationale militie, betaling van 200,000 man, teon den oorlog in Navarra, verandering van ministerie en hangeming van zulk een staat waatborg voor het vorenstaande gaf. Te voren reeds was van wyge de stedelyke militie de volgende proclamatie onder het volk en het garnizoen verspreid:

»Medeburgers, het doel dat ons byschoorengt is de ontferping van het ministerie dat den troon omgeeft, en dat door deszelfs verderfelijken raad denzelfen naar den afgrond sleept, de pogingen der carlistische partij aanmoedigt en ons vaderland in de verschrikkelijkste regeringsoosheid stort. Een adres, waarin deze waarheden aan H. M. blootgelegd worden, op een even verbiedigen als machtigen toon, zal hinnen kort in uwe handen zijn.

»Medeburgers, wij hebben gezworen de wapens niet neder te leggen, alvorens onze wanschen te hebben bereikt.

»Inwoners van Madrid, vrees niet dat de rust uwer woning zal gestoord worden; wij hebben getuigd dat de huwaadwilligen, die onze edele geyzen kwalijk nitleggende, de minste buitensporigheid mogten begaan, dergelyk bestaan met hun leven zullen moeten. Medeburgers, leve Isabella II! leve de vriede! leve de Koningin regentes! weg met de ministers!

Terwijl men alsu in den morgen van den 17 met de grootst gespannen verwachting het antwoord der Koningin op het aangeboden adres te gemoet zag, verscheen, in een buitengewoon nummer van het regeringsblad, het volgend koninklyk decreet, waarbij de hoofdstad in staat van beleg wordt verklaard.

»Overwegende dat de openbare rust in de hoofdstad ernstig is gestoord geworden, en van de dringende noodzakelykheid overtuigd dezelve algeheel en voor goed te herstellen, en dat het algemeen welzijn van den staat en de veiligheid van den troon mijner doorlychtige dochter Isabella II. daarvan afhankelijk is, decretoer ik bij haar naam en als Koningin-regentes: I. De stad Madrid wordt in staat van beleg verklaard. Diensvolgens zal de hooge militaire autoriteit al de regten en magt hernemen die haar bij de ordonnantien worden toegekend en alle andere autoriteiten zullen aan haar beheer ondergeschikt zijn. II. Alle militaire en burgerlyke ambtenaren, zelfs die tot de stedelyke militie behooren, die zich niet op hunne respectieve posten begeven, onmiddelyk na de uitvaardiging van het tegenwoordig decreet, zullen, daardoor alleen, van hunne posten ontzet zijn; III. Worden alle wetten en koninklyke decreten geschorst, die met het tegenwoordig decreet in strijd zouden zijn, tot hetzelve na de herstelling der rust zal ingetrokken worden.

»St. Ildefonse, 16 Aug. 1835.

(get.) de Koningin.

« Aan den president van den raad van ministers, »

Het schijnt dat dit besluit de veerkracht der opstandelingen eenigzins verlamd heeft; althans na het voorgevallene op den 16 kon men schier niet meer hopen, dat eene dergelyke crisis op zulk eene voldoende wyze zoude eindigen. Nadat de generaal Quesada eerst te vergeefs beproefd had door toespraak de opstandelingen, voornamelyk de stedelyke militie te bevredigen, schijnt men de troepen te hebben willen doen ageren. Reeds in den avond van den 16 hadden de troepen van het garnizoen op het Oosterplein en voor het paleis geschaard, eene beweging gemaakt, die de opstandelingen eenigzins terug deed deingen; men zag weldra dat de opstand niet groot zou zijn, daar het meereindeel der officieren voorzigtig zich verwijderde, en de gelederen zelven dunnert werden; intusschen stelde zich, ten 4 ure in den morgen, de koninklyke garde in beweging en plantte gelyk in de straten die op de place Major uitkwamen; dit gaf aanleiding tot eene onderhandeling van eenige officieren der stedelyke militie met den generaal Quesada, waaraan het gevolg was dat de militie afrok, en de garde meester van de wijk werd, waar zij omtrent 900 verlaten geweren, en een voorraad brood en wijn vond. Ten 7 uren was alles gedaan en waren de troepen van de stad meester.

In weerwil van dezen uitslag was de rust op verre na niet hersteld; ten 2 ure des namiddags van den 17, waren, door de haat

der onderhandelingen partijen, meer dan 30 maanden gepleegd, en werd daardoor alle andere maatregel van hetzij de leg stellen der stad geblijft. Wyl er zonder de krachtige maatregelen, die alleen bij zulk een staat van zaken kon worden genomen worden, gech einde van zijn aan de waerwraak, inboord en brandstichting.

Het verschil van gevoelen, dat er in de geleerden der stedelijke milite heerschte, heeft naar het schijnt haar plan, ook voornamelijk doen mislukken. In het eerst schenoudeb troepen ontving met haar gemeene zaak te maken, maar de hevige tischen, waarmede de militie de constitutie verlangde, schijnen de troepen in hun gevoelen te hebben doen omslaan.

Het mauritsche blad *de Orbe* kondigt aan, dat de oorlogsminister zijne demissie gegeven heeft, en de markies *Rodil* heeft vervangen.

Eerst na den afloop der beurs heeft het *Journal de Paris* gisteren het bericht van den opstand te Madrid gegeven; hetzelfde was afkomstig van een handel-koerier, die den 19 Orlon was gepasseerd.

Te Cadix hebben de gelijke tooneelen als in Barcelona, Saragossa en Valencia plaats gehad, doch is het oproer daar spoedig bedwongen geweest. Te Orlon heeft men zich vergenoegd de monniken de stad niet te drijven.

Volgens de berichten van de spaansche grenzen is don *Carlos* den 9 Augustus, aan het hoofd van 14 bataljons volk en 3 eskadrons ruitery, bij Puente-Larra de Ebro overtrokken. De afdeeling *Christinus* van 2000 man, onder generaal *Rodoya*, welke aldaar de bewegingen van don *Carlos* moest gadeslaan, is op zijne aannadering terug geweken, en heeft zelfs de versterkte stad *Pancorbo* ontruimd die den 11 des morgens door de *Carlsten* in bezit is genomen. Sedert heeft echter don *Carlos* in plaats van zoo almen verwachtte den togt naar *Kastilie* een val bepaaldelijk naar *Burgos* voort te zetten, zich weder noordwaarts gewend. Den 12 des avonds was zijn hoofdkwartier te *Orduña* gevestigd. Men schrijft deze rugwaartse beweging toe aan het besit van don *Carlos*, om, alvorens zich verder in *Kastilie* te wagen, den loep der belangrijke gebeurtenissen, welke zich aldaar schenen voor te bereiden, af te wachten. Intusschen heeft hij eenige bataljons naar de zijde van *Sarragossa* afgezonden, om zijne afkeer zeer bedreigde aanhangers te beschermen. Te *Pancorbo* hebben de *Carlsten* de stedelijke militie ontwapend en zijn na de voorhanden militaire goederen te hebben opgezameld, des nachts weder terug getrokken.

In het *Journal de Paris* leest men het volgende:
»Vier bataljons *Carlsten* zijn den 14 *Verdun* gepasseerd, en den 15 nabij *Jaca*, zich op *Cuesca* rigtende, met inzicht om in *Katalonien* te trekken.
»Den 14 is de kapitein-generaal van *Sarragon* met af zijne beschikbare magt van *Sarragossa* vertrokken om deze beweging te stuiten.
»Het kommandement van *Sarragossa* is aan den brigadier *Ocana* opgedragen.
»Het vreemde legioen is den 15 van *Palma* naar *Tarragona* vertrokken.
»De post van *Behobia* is den 19 versterkt geworden.»

Volgens berichten uit *Bayonne* van den 18, had don *Carlos* den 14 te *Arancadiago*, een dorp drie uren van *Bilbao*, vernacht, en zoudende bewegingen der *Carlsten* blijken naar de zijde van *Bilbao* te zijn gerigt, schoon men het wezenlijk doel nog niet wist.

Te *Sarragossa* is den 9 eene junta geïnstalleerd; welke eerste werk geweest is de kloosters te sluiten, en een biljet daarop te plakken met de woorden: *nationale vaste goederen*.

Alhier heeft men bericht dat de eerste kolom van het portugeesch korps, sterk omtrent 4500 man, te *Miranda de Duero* was gepasseerd, om zich door *Zamora* op *Toro* te rigten.

Van de spaansche grenzen schrijft men, dat het zich bevestigde dat don *Carlos* in het gebergte van *Navarre* was getrokken; zijn luitenant *Merey*, van een val van het paard weder hersteld, zou eene demonstratie tegen *St. Sebastiaan*, dat door *Janneguy* verdedigd wordt, op het oog hebben.

De Koning heeft den hertog van *Frias*, gezant van wege de spaansche Koningin, belast om hem met het behoud zijns levens en dat zijner familie geluk te wenschen, in bijzonder gehoor ontvangen. Tevens heeft in een dergelijk gehoor de hanoversche gezant graaf *de Grote*, zijne brieven van oopstod den Koning overhandigd.

Eergisteren op den middag hebben de engische minister, lord *Granville*, en de spaansche gezant, hertog van *Frias*, en eenige andere diplomaten eene vrij lange conferentie op het ministerie van buitenlandse zaken gehad met den heer *de Broglie* waarbij ook de minister *Casot* tegenwoordig was. Men verzeerde dat de Ker-

log van *Frias* bij een buitengewoon koerier last gekregen had om de onmiddellijkste interventie te verzoeken; dit was het verlangen van de meerderheid der spaansche ministers, terwijl de minderheid voor de bijeenroeping der cortes was, welk gevoelen men meende dat de overhand zou krijgen; zoodra de heer *Mendizabal*, die zich den 17 te *Bordeaux* ingescheept heeft, te *Madrid* terug zou zijn.

De hertog van *Nepoules* is naar *Londen* vertrokken.

De afgevaardigden hebben de wet op de jurij met eene meerderheid van 224 tegen 149 stemmen aangenomen. Eene der gewichtigste bepalingen, na die van de veroordeeling door de jurij met de eenvoudige meerderheid van 7 tegen 5 stemmen, namelijk de invoering eener nieuwe straf, die van veroordeeling tot deportatie werd nog in de zitting van eergisteren ernstig bestreden, en door verscheidene leden, als onder anderen de heeren baron *Roger* en *Glais-Bizot*, op het onmenschelijke aangehouden van de veroordeelden in een verwijderd land, onder een brandend klimaat eenen zekeren dood te moeten te voeren; terwijl de heer *Guizot* de verdediging der bepaling op zich nam door te betoogen, dat het doel der wetgeving niet enkel was om de schuldigen te straffen, maar ook om de misdaden te verhoeden, en de wetgeving in andere landen. Na dit slot der discussie voor de stemming werd nog een amendement van den heer *Jollivet* aangenomen, dat er over de wijze van de geheime stemming der jurij een reglement zal worden opgemaakt, in welk in de volgende zitting tot eene wet zal worden aangenomen.

De voorgedragene wet op de drukpers heeft in de talrijke drukkerijen der hoofdstad en der werkplaatsen die er van afhangen eene groote ongerustheid verwekt; men maakt er allerwege petitien op aan de kamer der afgevaardigden gerigt. Te *St. Omer* is eene petitie, bij wijze van protestatie, tegen de nieuwe wetten opgemaakt en door een honderdtal ingezetenen, waaronder de adjunct-maire, leden van den raad en der rechtbank ondertekend geworden. De maire van *St. Omer* *Armand* heeft deze petitie woensdag op het bureau der kamer neergelegd.

Nadat de kamer van afgevaardigden eergisteren het ontwerp van een buitengewoon crediet van 500,000 fr. tot wering van den voortgang der cholera in de zuidelijke departementen aangenomen had, en voorts ook, over de verdediging, het ontwerp voor het verlesenen van pensioenen aan de betrekkingen der slagtoffers van den aanslag van 28 Julij en tot dekking der begrafeniskosten toegestaan had, werd overgegaan tot de aan de orde zijnde algemeene discussie van het ontwerp op de drukpers. De heer *de Lamartine* beklom het eerst de tribune en sprak in eene schitterende redevoering tegen het aangeboden ontwerp van wet. Na zijn afspreken over den aanslag van 28 Julij te hebben betuigd, stelde hij zich de vraag voor, wat hij, minister zijnde, gedaan zou hebben, en het antwoord was, dat hij niet in de wetgeving maar in het openbaar gevoelen het redmiddel zou gezocht hebben; hij zou de openbare meening een oogenblik aan haar zelve overgelaten hebben, en door haar licht over de verfoeselijke daad, de nieuwe wetten hebben voorgesproken; men had anders gedacht en hij betreurde zulks; hij betreurde het vooraf dat een gouvernement, door de drukpers ontstaan, een ontwerp aanbod dat haar doodvonnis hield; ook hij, bejammerde hare buitensporigheden, maar de oorzaak daarvan moest men in de moeilijke tijden, in de onbestaanbaarheid, zoo men wilde, van de tegenwoordige gouvernementen zoeken; men moest de drukpers voor zich winnen, of hare afwijkingen door overtuiging in het ongelijk stellen, maar haar te versterken was het werk van een uitzinnige, waarvan de gevolgen op het hoofd dergenen neerkwamen, die zulks bestaan durfden, zulks was achteruitgang, en de volken bleven niet lang in zulk eenen weg. Het doof den rapporteur opgehouden tafereel-vervolgde de heer *Lamartine* was zeker zeer donker, en evenwel waren de goede burgers eensgezind, was de eigendom geëerbiedigd, de goddienst geëerd, de persoon des Konings hooggeacht; zulks was het werk van de goede, en der buitensporigheden van de verderfelijke drukpers; en die goede drukpers wilde men thans een eeuwig stilzwijgen opleggen, haar zelfs het openbaren van wenschen en hoop benemen; het gouvernement mogt een tijdelijk dictatorschap hebben verlangd, maar in een eeuwigdurend dictatorschap van het stilzwijgen, daarin zou hij nimmer bewilligen; hij hoopte nitgeendel dat de ministers in hun ontwerp niet slagen zouden; men was *Rodier*, *pierre* of *Napoleon* te nabij, dan dat men dergelijke ontwerpen zou kunnen aannemen. Door het wapen der drukpers te verbreken, zou men zich slecht; nieuwe revolutien voorbereiden; het gezond verstand zou in weerwil allen beletselen doorbreken; niet door de drukpers te onderdrukken zou men het land gelukkig maken; maar door haar deest te doen nemen naar de groote beweging die in geheel Europa voor de hand stond door het volke te roerzelen te doen genieten, waarop de revolutie hetzelfde aanspraak gaf; door zich niet af te zondere van de groote wereld-gebeurtenissen; door de oogen-

